

September rit - Aardhuis Rit door Salland

Door Evert - 29 september 2020

Na regen komt zonneschijn, gelukkig was dat ook zo bij de Aardhuisrit eind september. Aardhuis, hoe kom je daar-bij?

Toen de zon nog echt scheen in augustus kwam ik met echtgenote tijdens een fietstocht door de Kroondomeinen plotseling langs het Aardhuis, was er heel lang geleden ook al eens geweest.

We namen een versnapering en de jonge dame die ons bediende zei plotsklaps: ken ik jou niet...

Och jeetje daar gaan we weer van de televisie... ken ik jou niet van de motorclub van de KLM de Skyriders. Bedremmeld knikte ik ja daar mag ik lid van zijn maar hoe weet je dat?

Het Aardhuis - het idyllisch gelegen startpunt voor deze rit

Ik heet Merel, werk bij de KLM en zo'n tien jaar geleden ben ik met mijn vent Rob een keertje mee geweest. Wat leuk. Ik rij nu niet meer heb de motor ingeruild voor een paard en werk hier omdat door corona ik vrijwel niet vlieg. Wat zou het leuk zijn als jullie een keertje van hier een rit zouden rijden.

Toen Rein's noodkreet ons bereikte, was het snel geregeld. De september rit zou starten vanuit het Aardhuis.

Merel was bang dat ze de appeltaart niet tijdig uit de vriezer zou halen en was al in het donker vanuit haar woonplaats naar de fraaie horeca gelegenheid gereden om het lekkers op de juiste smaak plus koffie aan ons te serveren.

Na de regen was het droog zodat we lekker onder veranda buiten konden zitten. Maar liefst 21 deelnemers onder wie Jan helemaal uit Tholen.

Het Aardhuis - Koffie met appelgebak, buiten onder de veranda

Na koffie + appeltaart gaf captain Ron een korte briefing. Martijn en Hans die de rit hadden uitgezet maar naast een heer met corona hadden gedineerd en dus in quarantaine moesten hadden een prachtige route uitgezet en dus werden de motoren gestart, het koninklijke verblijf verlaten en via Uddel (langs

Hoeve Zoetebier), Elspeet, Vierhouten en Oene koers gezet naar het pontje van Olst. De veerbaas was gul en schonk ons groepskorting. Klein stukje langs de IJssel en vervolgens het fraaie landschap van het Salland in.

Prachtig gebied, veel bochten, beetje boerentroep op de paden maar zonder problemen via Heino, Lemelerveld, Lemele en Ommen café De Bootsman in Stegeren aangekomen alwaar Ton Rentier ons al zat op te wachten.

Keurig volgens de Rutte norm met z'n vieren aan een tafel de uitsmijter en ander voedsel verorbert om vervolgens deel 2 aan te vangen.

Luuk en Peter haakten af, gingen noordwaarts naar Winschoten om de volgende dag Het Hoge Land van Groningen te doorkruisen.

Het Pontje van Olst

Wij via het lommerijke Beerze en Hellendoorn naar de Holterberg, die in de mist verscholen lag. In de buurt van het Gelderse Laren begon het zonnetje zowaar te schijnen. Vlak onder Zutphen werd de IJssel over gestoken om via Oeken en Hall uiteindelijk Loenen te bereiken. De zon scheen zodat we opnieuw volgens de corona regels buiten aan tafels van twee of vier ons afsluitende drankje konden nuttigen.

Hulde aan Martijn en Hans voor het uitzetten van deze prachtige tocht, hulde aan Ron voor het uitstekende voorrijden, hulde aan de dapperen die ondanks de ochtendregen toch waren gekomen en zeker geen spijt hadden en hulde aan Merel en het Aardhuis voor de gastvrijheid!

